

Berganza: «De vegades pens que hauria d'haver estat cantant de cabaret»

La mezzosoprano madrilenya tancarà a Bellver l'«Estiu de Cultura» de Ciutat

JOAN CASTELLS. Palma.

«A pics pens que hauria d'haver estat cantant de cabaret». Això confessà la mezzosoprano madrilenya Teresa Berganza, que demà tancarà el cicle «Estiu de Cultura» al pati d'armes del Castell de Bellver amb un repertori que inclou, habitualment, peces d'Astor Piazzola.

Segons explicà ahir Teresa Berganza, el repertori que tancarà el cicle inclourà peces de Vivaldi, Rossini i les set cançons populars de Manuel de Falla. La segona part, amb partitures molt més contemporànies, se centrarà en peces de Reinaldo Hahn, amb textos de Paul Verlaine, François Coppé, Théophile Gautier, Victor Hugo i André Theuriot.

L'actuació de la gran l'experimentada Teresa Berganza va concloure

amb un set dedicat a Astor Piazzola, en el qual interpretarà cançons com «Chiquillín de Bachín», «Los pájaros perdidos», «Adiós Nonino», «Balada para mi muerte» i «Balada para un loco». La cantant explicà que aquestes peces «han estat arranjades especialment pel pianista Horacio Costa, que l'acompanyarà a l'escenari i que, a més, d'adaptar-les tonalment a una veu més propera a la de Berganza, fou també col·laborador del conegut i

La mezzosoprano Teresa Berganza, abir a Palma.

popular pianista argenti.

«La interpretació, diferent a la de les àries operístiques, l'hauré de fer amb un micròfon, ja que en la seva música Piazzola diu moltes coses. La proposta ha tengut molt bona acollida i un gran èxit a París, on el públic dels Camps Elisis acabà el concert dret». Després de 47 anys de carrera, Berganza és conscient que «la veu és un instrument delicadíssim» i ahir va reconèixer que fins al concert es man-

«Hem d'acabar amb les adaptacions dels clàssics ja que deixen de banda la tradició. La culpa és dels directors i dels mànagers»

tindrà en silenci per a poder oferir demà el millor de la seva expressió artística.

Teresa Berganza va

tenir paraules d'elogi i bons records per als moments que compartí amb Maria Callas. «Ho volia aprendre tot d'ella. Tan sols un moviment, una frase seva era una lliçó per a tota la vida», afirmà Berganza, que explicà que «mai ningú ha pogut estar per damunt d'ella». «Era una meravella de persona que em va agafar molta estima i sempre em duia de festa quan jo encara només tenia dos vestits per anar-hi».

Davant la recerca incessant de revisitar clàssics operístics, Berganza fou clara i contundent: «Em pareix molt malament i no vaig a veure-les. S'estan ignorant coses de la tradició i s'ha d'acabar amb això. Tot és culpa dels directors de teatre i els mànagers. Els pobres joves cantants no poden fer res més si es volen obrir camí i han de seguir el que aquests perturbats diuen amb un gran desconeixement del text i les partitures».